

Porozumenie a evanjelizácia iných ideológií (ktoré sú považované za "kresťanské spôsoby myslenia")

"Kresťanský spôsob myslenia" existuje v 1/3 sveta. Žiaľ, táto štatistika neznamená, že 1/3 ľudí sveta sú naozaj kresťania. Svedkovia Jehovovi a Mormóni majú niečo, čo môže byť považované za "kresťanský spôsob myslenia". Avšak sú mimo kresťanstva. Sú to kulty. Svetský humanizmus sa niekedy javí, že zmýšľa "kresťanským spôsobom". Avšak, vo svojej pravej forme sa stal svetským náboženstvom, ktoré je mimo kresťanstva. Katolícke náboženstvo je samozrejme založené na kresťanskom spôsobe zmýšľania. Je zaraďované do kresťanstva. Napriek tomu, má veľkú tendenciu pestovať náboženskosť. Tragickým výsledkom je, že mnohí katolíci nie sú kresťania.

Samozrejme, Katolícke náboženstvo je oveľa viac "kresťanské" ako Mormónske. Poznám katolíkov, ktorí sú kresťanmi. Nikdy som však nestretol Mormóna, ktorý je kresťanom. Mormónske náboženstvo je sekta. Preto musí byť medzi nimi rozdiel. V Katolíckom náboženstve možno nájsť kresťanov (hoci je to často výnimka a nie pravidlo). U Svedkov Jehovových a u Mormónov sa kresťania nenachádzajú (hoci obe skupiny často tvrdia, že sú kresťania a môžu sa javiť, že majú kresťanský spôsob myslenia). Svetský humanizmus, ako náboženstvo, nemá medzi sebou kresťanov. Avšak mnoho kresťanov je ovplyvnených ideami svetského humanizmu. Títo kresťanom sa často hovorí formálni kresťania (slabí kresťania).

Predchádzajúce odstavce sú iba kvôli úvodu do problematiky. Zámerom tohto kurzu nie je zatriedovať ľudí do skupín a súdiť ich. Zámerom tohto kurzu je tieto skupiny ľudí porozumieť a evanjelizovať. Ak dotyčný človek už je kresťanom, môžeme mu pomôcť viesť ho bližšie k Pánovi. Ak nie je kresťanom, musíme ho evanjelizovať. Obe tieto veci sa môžu udiat iba vtedy, ak najprv človeka a jeho ideológiu pochopíme.

Katolícke náboženstvo

Evanjelikálni kresťania urobili dve veľké chyby vo veci svojho stanoviska ku Katolíckemu náboženstvu. V jednom extrémne máme tých, ktorí hovoria, že Katolícke náboženstvo je sekta. Hovoria, že nie je možné, aby boli Katolíci spasení. V druhom extrémne máme tých, ktorí jednoducho povedia, "Katolíci zmýšľajú jedným spôsobom a my zmýšľame iným spôsobom." Oba extrémny sú krajne nesprávne. Sú príliš jednoduché.

V prvom rade si musíme uvedomiť, že Katolícke náboženstvo je založený na hlavných kresťanských učeniach. Preto je možné, aby bol katolík spasený. V druhom rade nesmieme ignorovať falošné učenie kvôli "jednote". V skutočnosti to produkuje iba falošnú jednotu. Falošné učenie musí byť odmietnuté, pretože mnohým katolíkom (ak nie väčšine) bráni vstúpiť do Božieho kráľovstva. Preto treba zdôrazniť dve hľadiská :

Prijmi fakt, že katolík môže byť kresťan. Ale ako môžeš nazvať katolíka veriacim, keď katolíci nerozumejú učeniu o spasení? Rovnakým spôsobom *"niektorí zo sekty farizejov, ktorí uverili"* (Skutky 15:5) mohli byť nazvaní veriacimi, napriek tomu, že ešte neporozumeli učeniu o spasení. V Skutkoch 15:1 čítame o začiatku zmätku, ktorý viedol ku koncilu v Jeruzaleme. Niektorí hovorili, *"Kým nie si obrezaný podľa Mojžišovho zákona, nemôžeš byť spasený."* V 5.

verši tí, ktorí sa nazývali veriaci (v knihe Skutkov veriaci je vždy kresťan), súhlasili so zmäteným chápaním učenia o spasení. Napriek tomu, sú stále spasení. Musíme si uvedomiť, že spasenie je zo srdca, nie z mysle. Boh nie je závislý na učení, aby nás spasil. Takto by teda niekto mohol byť spasený. Mohol by poznať Pána Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa a dôverného Pána a pritom ešte stále nemať dokonalé porozumenie učenia. Pozri sa na srdce toho človeka. Kresťan rozpozná, či je druhý človek kresťan bez toho, aby poznal názov cirkvi. Je v jeho srdci Ježiš? Miluje Ježiša? Odovzdal svoj život Ježišovi?

Buď pripravený odmietnuť falošné učenie. Ciele sú evanjelizovať nespasených katolíkov a spasených katolíkov vyučovať správne učenie. Aby sa to úspešne podarilo, musí sa to udiť v 2 úrovniach: úroveň #1-- "čo?" falošného učenia: čo tieto učenia hovoria? Čo katolíci učia a čomu veria, čo nie je biblické? Úroveň #2-- "prečo?" falošného učenia: prečo je učenie nesprávne? Prečo to učenie majú? Prečo tento katolík učeniu verí? K tomu, aby si sa rozprával s katolíkom, môže byť nevyhnutné pochopiť úroveň #1. Aby si však mohol katolíka evanjelizovať, je nevyhnutné pochopiť úroveň #2. Ak pochopíš iba úroveň #1, potom sa môžeš s katolíkom hádať. Ale ak pochopíš aj úroveň #2, potom sa môžeš dotknúť jeho srdca a nahradiť falošné učenie biblickým učením. Vždy maj na pamäti: katolík verí falošnému učeniu, pretože sa snaží vyplniť prázdne miesto v jeho vzťahu s Bohom. Toto však vedie iba do frustrácie. Iba správne učenie ho môže naplniť.

12 predmetov alebo oblastí falošného učenia v Katolicizme.

Mariánsky kult.

Prinajhoršom je to sektárske učenie, ktoré z Márie robí Boha. Je uctievaná. Prinajlepšom je to séria dogiem, ktoré nemajú biblický základ. Produkujú extrémne prekrútenie Máriinej identity.

Nepoškrvené počatie – vytvoril ho pápež Pius IX v roku 1854. Toto učenie hovorí, že Mária sa narodila bez dedičného hriechu. Aby toto bola pravdivé, muselo by byť pravdivé aj jedno z nasledovného: Mária sa nenarodila ľudom (čo má povedať, že nebola človekom). Existoval reťazec narodení bez hriechu. Ten by musel siahať až späť k Adamovi, ktorý by musel byť bez hriechu. Toto by popieralo pád človeka. Katolícka teológia pád človeka nepopiera. Preto zvyčajnou implikáciou nepoškrveného počatia je, že Mária je mimoriadny človek.

Nanebovstúpenie (Nanebovzatie – pozn. prekl.)—vytvoril ho pápež Pius XII v roku 1950. Mária bola vzatá s telom do neba (vzatá na nebesia). Toto nie je v Biblii. Modlitby k Márii – ruženec a iné modlitby, sú prednášané Márii, aby pomohla. Všetky tieto učenia vedú k niektorému stupňu uctievania Márie.

Prečo? Pre Rímskeho katolíka je ťažké pristupovať k Ježišovi. V cirkvi sa neučí o osobnom vzťahu, ktorý On ponúka. Boha vidia ako niekoho veľmi vzdialeného. Existuje tam nezdravý strach z Boha, ktorý Ho robí nedostupným. Toto vedie k tomu, že to prázdne miesto je vyplňané zrozumiteľnou osobou – osobou matky! Osoba matky je starostlivá, súcitná a mierna. Je veľmi prístupná. Riešením je Ježiš! Je nevyhnutné ponúknuť osobného Ježiša. Evanjelizácia musí zdôrazňovať možnosť mať skutočný a dôverný vzťah s Bohom cez Ježiša.

Mohol by si použiť nasledujúce verše z Písma: Ján 15:14; Mt 11:28; Lk 10:38-42; 1. Tim. 2:5. Aby si dokázal, že Mária bola ľudská bytosť, mohol by si použiť Lk. 2:22-24 a 3. Mojž. 12:8, aby si ukázal, že ona musela Bohu prinášať obete ako hocikto iný. Potrebovala odpustenie.

Potrebovala spasiteľa ako všetky ostatné ľudské bytosti (Lk 1: 47). Takisto je možné preukázať, že samotný Ježiš by nesúhlasil s vyvyšujúcim postavením, ktoré bolo Márii dané (Lk 11:27,28; Mk 3:31-35).

Čo možno ponechať? Môžeme si Máriu vážiť, ako si vážíme Pavla (možno použiť aj iné príklady). Môžeme napodobňovať jej čistú vieru (Lk. 1:38,45), a jej jednoduchú pokoru (Lk. 1:46-48).

Krst detí.

Deti sú pokropené vodou. Toto ich očisťuje od dedičného hriechu a sú spasené. V cirkvi sa v skutočnosti nevyučuje o potrebe skúsenosti spasenia. Evanjelium sa nepodáva spôsobom, ktorý vyzýva jednotlivca, že musí urobiť rozhodnutie. Že musí činiť pokánie a dať svoj život Ježišovi.

Namiesto toho, niekto iný robí rozhodnutie za teba, keď ty si ešte nemluvíš. Biblicky je to nemožné. Je nevyhnutné zdôrazniť potrebu pokánia. Potom Svätý Duch môže dotyčného človeka usvedčiť, že je hriešnik. Človek musí porozumieť, že k tomu, aby prijal osobného Spasiteľa, musí urobiť osobné rozhodnutie. Ježiš učil, že my sa musíme rozhodnúť zo svojej vlastnej slobodnej vôle dať Mu svoj život. Dali by sa použiť nasledujúce verše s Písma: Rim. 6:3-10; Skutky 8:36-38; Skutky 2:38; Mt. 16:24-25.

Čo možno ponechať? Naše nemluvnáta môžeme odovzdať Pánovi a naše odovzdanie vyjadriť tým, že ich budeme vyučovať o Ježišovi a o našom želaní, aby vyrastali ako kresťania.

Očistec.

Je to miesto a stav trestu. Duša trpí, aby bola očistená predtým, ako pôjde do neba. Prechod umožňujú modlitby svätých a peniaze. Toto sa deje prostredníctvom Omše (odriekavajú sa modlitby a dávajú sa peniaze). Je tu nedostatok porozumenia a prijatia dokončeného, dostatočného a úplného diela kríža. Riešením je Ježiš! Je nevyhnutné zdôrazniť dielo kríža a očisťujúcu moc krvi. Zameraj sa na fakt, že v Ježišovi je úplné odpustenie hriechov. Dali by sa použiť nasledujúce verše z Písma: Ján 19:30 ("Je dokonané" = totalestoy = dlh je úplne splatený), 1. Jána. 1:9.

Čo možno ponechať? Myšlienka, že kresťania trpia, je veľmi biblická. My naozaj v tomto živote znášame utrpenia Krista, pretože Kristus je v nás (teda nie preto, že by sme boli utrpením spasení). Vid' Filip. 3:10; Ján 15:20; 2. Tim. 3:12; Kol. 1:24.

Zadosťučinenie

Hriechy sú vyznávané kňazovi. Kňaz, okrem odvrátenia sa od hriechu, zadá dotyčnému človeku vykonať určitý skutok navyše. Vykonanie tohto skutku zaisťuje odpustenie. Je tu nedostatok schopnosti úplne dôverovať Ježišovi v odpúšťaní hriechov. Je tu túžba zaslúžiť si odpustenie. Riešením je Ježiš! Je nevyhnutné zdôrazniť "zadosťučinenie" vyznania a ľútosti Bohu. Vysvetli učenie o odpustení krvou kríža. Použi 1. Jána. 2:1,2; Ján 6:28,29; Gal. 2:21.

Čo možno ponechať? Kresťania skutočne potrebujú vyznávať hriechy jeden druhému (Jakub 5:16).

Omša.

Omša je obeť (bez krvi). Ježiš je obetovaný dňom a nocou, po celom svete (viac ako 50 000 - krát za deň). Znovu a znovu zomiera na každej Omši, ktorá je prinášaná, akoby obeť na Kalvárii nebola úplná a dokončená. Je tu nedostatok schopnosti vidieť okamžitú dostupnosť spasenia. Obeť na Kalvárii nevidia ako úplnú. Ježišove dielo kríža nevnímajú ako úplné a dokončené. Riešením je Ježiš! Ukáž, že Ježišova obeť na kríži bola dokončená a úplná. Spasenie je teraz v Kristovi dostupné. Okrem toho zdôrazni vzkriesenie a nanebovstúpenie. Ježiš už viac nie je na kríži. Je v nebi! Použi Ef. 1:20; Mt. 27:51; Židom 9:24-28; Židom 10:11,12; Židom 6:4,6.

Čo možno ponechať? Myšlienku stretávania sa k oslave kríža.

Tradícia.

Pre katolíkov existujú dva zdroje zjavenia. Biblia je jeden zdroj. Cirkevné tradície sú ďalší zdroj. Tradície majú v skutočnosti väčšiu autoritu (opätovne potvrdené na druhom Vatikánskom koncile). Je tu nedostatok záujmu a lásky k Božiemu slovu. Je tu prekrútený pohľad na cirkev ako na spasiteľa. Ponúkni Ježiša ako osobného Spasiteľa. Vyučuj, že cirkev je telom Krista a že Ježišova krv je Božie spasenie. Povzbud' katolíka, aby si čítal Bibliu. Podpor vernosť Božiemu kráľovstvu. Použi Žalm 138:2; Mt. 24:35; Ján 12:48; Mk. 7:6-8; Zjav. 22:19.

Čo možno ponechať? Biblické tradície môžu byť veľmi užitočné. Tradícia nie je automaticky zlá.

Prostredníci – iní ako Ježiš.

Ježiš je nahradený inými prostredníkmi, ktorí sú medzi Bohom a človekom. **Kňazi.** Kňaz zastupuje Ježiša a reprezentuje Ho na zemi. Hovoria mu "druhý Kristus" (ďalší Kristus). Kňazi vykonávajú veľa vecí namiesto ľudí. **Svätí.** Určité modlitby sú prednášané k určitým svätým za účelom získania ich pomoci. Keď niet osobného Ježiša, sú potrební náhradníci. Ježiš musí byť akceptovaný ako jediný prostredník. Zdôrazni, že Ježiš je vždy k dispozícii a vždy nám chce pomôcť. Použi Ján 14:6; Izaiáš 8:19; I. Tim. 2:5; Mt. 27:51; I. Pt. 2:9; I. Sam. 28:8-19; Rim. 8:26; Žid. 7:25.

Čo možno ponechať? My sme kňazský národ. Kristus v nás prebýva (I. Pt. 2:9).

Pápež.

Má božský titul (Svätý otec). Sídlí ako Kristus vo Vatikáne. Jeho slová sú automaticky Božími slovami. Je neomylný. Tvorí nevyvrátiteľné učenia. Pápež Leo XIII. tvrdil, že on zastáva miesto všemohúceho Boha na zemi. Bonifác VIII. prehlásil, že on je Boh. Povedal, že "byť podriadený pápežovi je nevyhnutné pre spasenie." Chýbajúci vzťah s Ježišom vytvára veľkú potrebu náhrady. Duchovné je nahradené hmatateľným. Zdôrazni, že Ježiš je osobný Spasiteľ. On sám je dokonalý. On sám je Hlavou cirkvi. Použi Rim. 3:10,23 a Ef. 1:22.

Čo možno ponechať? Úctu k vodcom cirkvi (1. Tes. 5:12,13).

Sochy, monštrancia, posvätné miesta a náhrdelníky.

Všetky tieto veci sa stávajú objektami uctievania (modly). Modlitby sú prednášané k sochám. Svätá eucharistia sa vkladá do monštrancie. Posvätné miesto je špeciálne miesto na uctievanie.

Náhrdelníky sa nosia ako posvätné predmety. Všetky tieto predmety sú uctievané ako niečo výnimočné a sväté . Katolíci majú častokrát namiesto teológie viery teológiu dobrých skutkov. Duchovný svet sa zdá taký vzdialený. Zdá sa taký nehmatateľný, tak ako viera. Uctievanie v Duchu sa zdá také nehmatateľné. A tak sa katolíci obracia k hmatateľnejšej forme teológie a uctievania. Zdôrazni realitu vzkriesenia. Ukáž, že Ježiš je osobný Spasiteľ . Duchovný vzťah s Ním prostredníctvom viery je niečo reálne. Dá sa to zažiť. Použi Ef. 2:8-10; Ján 4:20-24; Skutky 17:22-31; Mk. 7:3,4,18-20.

Čo možno ponechať? Je nebezpečné ponechať si čokoľvek, čo môže byť uctievané!

Eucharistia.

Chlieb a víno sa zázračne premieňajú na skutočné Kristove telo a krv. O týchto veciach si myslia, že ich treba brať, ako by to bol Boh. Tu znovu vidíme potrebu hmatateľného. Zdôrazni duchovnú prítomnosť Ježiša Krista. Použi Mt. 28:20.

Čo možno ponechať? Ježišovu skutočnú duchovnú prítomnosť pri Pánovej večeri.

Sviatosti ako cesta ku spaseniu.

Katolícke sviatosti vytvárajú systém náboženských obradov. Tento systém slúži ako kanál, cez ktorý sa získava spasenie. Buduje istotu. Kvôli nedostatku viery v dielo kríža, je tu potreba hmatateľného systému udalostí, ktoré zaistia spasenie. Ježiš je jediný skutočný kanál ku spaseniu. Použi Ef. 2:8-10 a Ján 14:6

Čo možno ponechať? Symbolické použitie biblických sviatostí (krst a Pánova večera).

Chýbajúca istota

Katolícke učenie hovorí, že neexistuje istota spasenia. Koncil v Trente vyhlásil: "Anatema je človek, ktorý hovorí, že má istotu spasenia." Katolícke učenie podporuje spasenie zo skutkov. Teda človek nemôže poznať konečný výsledok, pokiaľ jeho skutky nie sú ukončené (potom ako zomrie). Vysvetli, že my nemôžeme dôverovať vo vlastné životy. Musíme dôverovať v Ježišov život. Ježišov život je zavŕšený . Rozsudok je vyneseneý. Človek, ktorý dôveruje v život, ktorý už prebehol, už nemusí ďalej čakať . Použi Ján 1:12; 3:16,36; 19:30; Skutky 4:12; 2. Kor. 1:9; Fil. 3:3-9; 1. Jána. 2:5; 3:2,14,19,24; 5:13.

Čo možno ponechať? Pravdou je, že musíme vytrvať až do konca. Beh musíme dokončiť (Mt. 24:13; I. Kor. 9:24-27).

V skratke - Katolicizmus má navyše nebiblické učenia, ktoré zmenšujú Ježišovu veľkosť. Podceňujú dielo kríža a podporujú teológiu dobrých skutkov. Je to preto, lebo poznanie Biblie je nedostatočné, chýba Duch (moc Ducha je nahradená hmatateľnými náhradami); je tam túžba spasenie si zaslúžiť, túžba po nábožnosti cez povrchnú svätosť; chýba osobný vzťah s Ježišom; chýba viera v dielo kríža; a tiež preto, lebo katolícke učenie nikdy plne neprešlo zo starej zmluvy do novej.

Jediným riešením je Ježiš! Vyvyš Ho, chváľ Ho, zdôrazni vieru a zameraj sa na Bibliu. Zdôrazni úspešné, dostatočné, úplné a zavŕšené dielo kríža. Nespaseného katolíka vyzvi, aby

urobil vlastné osobné rozhodnutie. Musí činiť pokánie a odovzdať svoj život Ježišovi. A najdôležitejšie – daj mu možnosť mať osobný, skutočný a dôverný vzťah s Ježišom.

Najdôležitejšou knihou, ktorú by si katolík mal prečítať, je Židom. Najdôležitejší verš pre katolíka je Gal. 2:21.

Svetský humanizmus.

Čo je humanizmus? Humanistický Manifest vyhlasuje, "Žiadne božstvo nás nespasí. Musíme sa zachrániť sami." Pre humanistu je bohom človek. Humanizmus je náboženstvo, ktorý verí, že človek je boh. Augustín povedal, "Hriech je viera v lož, že si stvorený sám pre seba, závislý na sebe a sebestačný." V tomto zmysle je humanizmus hlavná hriešna ideológia. Je to hlavné modlárstvo (človek uctieva človeka).

Kde sa humanizmus nachádza? Humanizmus existuje všade, kde existuje človek. Právi humanisti sú ateisti (vlastne, niečo také ako ateizmus neexistuje, keďže všetci ľudia majú boha — dokonca aj keď tým bohom si je samotná tá osoba). Humanizmus sa však zároveň dostal do každého náboženstva. Žiaľ, prenikol dokonca aj do kresťanstva. Humanizmus v cirkvi má dva následky: Cirkvi sú zaplnené "dobrými" ľuďmi, ktorí nie sú kresťanmi. Medzi pšenickou je kúkoľ (Mt. 13:24-30) a cirkvi sú zaplnené slabými kresťanmi (často nazývanými formálnymi kresťanmi). Toto sú ľudia, ktorí sú spasení. Avšak humanistické idey a filozofické názory im bránia, aby rástli v Pánovi.

2 hlavné filozofické názory populárneho humanizmu: Situačná etika a tolerancia.

Situačná etika

Tento princíp definuje morálny kódex humanizmu. Hovorí, že všetko závisí od okolností. Neexistujú žiadne absolútne pravdy. Všetko závisí na čom? Všetko závisí na tom, čo ty chceš. Je to egoistická morálka. Keďže Bohom je človek, človek tvorí pravidlá. Čo sú tie pravidlá? To závisí od okolností. Závisí to na tom, čo prinesie človeku najväčší úžitok. To, že pri posudzovaní toho, čo je morálne, sa berie do úvahy najprv jedinec a až potom skutok, je prospechárska filozofia. Humanista by určite povedal, "Urob čokoľvek, čo sa ti najlepšie hodí" (posúď Sudcov 21:25). Toto je dôvod, prečo ľudia dokážu ísť na interrupciu a povedať, že to bola z morálneho hľadiska správna vec.

Tolerancia

Tento princíp pre humanistu definuje "lásku". Hovorí, že láska má všetko tolerovať (I .Kor 13:7 hovorí, že "všetko znáša"). Biblická láska všetko znáša (prijíma človeka a pomáha mu dokonca aj vtedy, ak nemôže a ani nebude môcť akceptovať konanie toho človeka). Humanistická láska toleruje všetko (akceptuje človeka a jeho nesprávne konanie, ale neurobí nič, aby tomu človeku pomohla). Je to iba slovná láska. Humanistická láska hovorí: "Som v poriadku a ty si v poriadku.". Hovorí: " Ty ma neobťažuješ a ani ja ťa nebudem obťažovať."

Koreňom a ovocím oboch týchto filozofických názorov je, že človek je zvrchovaný. Človek je boh. Človek tvorí pravidlá. Čokoľvek človek robí, je akceptovateľné. Keďže človek je boh, najdôležitejšou témou v humanizme sú ľudské práva. Človek si musí svoje práva hájiť. Musí si

svoje práva udržať za každú cenu. Humanista by povedal: "Keď človek stratil svoje práva, stratil svoj život" (porovnaj toto s Mt. 5:38-41; Mt. 16:24-26; Fil. 2:5-7).

Humanizmus vždy vedie k hedonizmu (láska k hriешným pôžitkom). Humanizmus hovorí, že človek je bohom. Realita hovorí, že človek má hriешnu prirodzenosť. Výsledkom je, že v humanizme má boh hriешnu prirodzenosť. Boh je slobodný si robiť, čo chce. Teda boh (človek) sa bude správať podľa svojej prirodzenosti. Výsledkom je hedonizmus.

Humanizmus sa zvlášť v západnom svete javí ako "dobrý". Humanisti vyzerajú ako dobrí ľudia, ktorí chcú žiť ako bratia so všetkými národmi sveta. Chcú robiť to, čo je dobré pre ľudstvo. Ľudia, ktorí majú biblické hodnoty a mravné zásady, sú "zlí" ľudia (aj keď jedným z dôvodov, prečo sa humanisti zdajú byť "dobrí" je, že humanizmus sa pridŕža určitých kresťanských princípov a aktivít).

Humanisti tiež veria: vesmír nebol stvorený; človek sa vyvíja k dokonalosti (evolúcia); nadprirodzeno neexistuje; po smrti už nie je žiadny život; je potrebný nový svetový poriadok; a socializmus.

Aby si mohol evanjelizovať humanistu, musíš apelovať na jeho rozum. Humanista verí v toleranciu. Avšak, humanisti netolerujú kresťanov. Humanizmus je proti kresťanstvu až bojovne naladený (alebo proti akejkoľvek inej forme ortodoxného náboženstva). Humanistický manifest podporuje toleranciu, ale agresívne stojí proti náboženstvu. Chce povedať, "Človek môže robiť čokoľvek, čo ho robí šťastným, pokiaľ sa to netýka náboženstva." Toto si vzájomne protirečí. Humanista dokonca ani nemusí byť ochotný vypočuť si tvoje svedectvo, kým ho nespochybniš na tejto úrovni.

Humanizmus hovorí, že človek má sám v sebe moc, aby zo sveta urobil dokonalé miesto pre život. Je to iba otázka času (evolúcia). Lenže prečo to potom vyzerá, že sa všetko zhoršuje? Zväčšujúca sa kriminalita. Viac vrážd. Viac hladomoru. Viac znečistenia. Viac rozvodov. Viac násilia. Viac vojen. Viac pornografie. Vyzývaj humanistu. Kde je nádej? História nám ukazuje, že je márne dúfať v človeka. Bez Boha niet nádeje.

Musiš tiež vyzvať jeho srdce. Maj na pamäti, že humanizmus je intelektuálne náboženstvo. Nestrácaj veľa času s intelektuálnymi argumentami. Apeluj na jeho rozum s tým zámerom, aby si vytvoril príležitosť dať podnet jeho srdcu. Použi Božie slovo. Ver v moc Slova (Rim 1:16). Daj do protikladu zlyhanie ľudstva s Kristovými riešením. Pokús sa nájsť v jeho živote oblasť, kde má problémy. Ako riešenie navrhni Ježiša. Zameraj sa na jeho prirodzenú potrebu odpustenia. Modli sa za usvedčenie z hriechu. Ponúkni mu večný život. Humanizmus neponúka pre budúcnosť žiadnu nádej. Všetky ľudské bytosti majú prirodzenú túžbu po večnom živote. Tu je veľká príležitosť evanjelizácie humanistov. Nakoniec mu vysvetli, že môže mať s Bohom vzťah. Humanisti priateľstvo s Bohom nahrádzajú sociálnym povedomím (podporujúcim vec alebo sociálnu otázku). Avšak toto nezapĺňa prázdne miesto, ktoré má v živote ten, kto nepozná Boha. Dotkni sa potreby jeho srdca. Ponúkni mu Ježiša!

Jehovovi svedkovia a Mormóni

Jehovovi svedkovia.

Vznikli v roku 1879 pod vedením Charlesa Russella. Ako svoju svätú knihu používajú Bibliu. Avšak, nad Bibliu radia úsudok. Ak to, čo je napísané v Biblii, je v rozpore s ľudským úsudkom, potom sa to neprijíma. Ich učenie (falošné učenie) je preto založené na racionalite.

Učenia Jehovových svedkov: Popierajú trojicu. Popierajú božstvo Krista. Popierajú Ježišovu odvekú existenciu. Popierajú spasenie vierou. Popierajú potrebu nadprirodzeného Spasiteľa. Hovoria, že Ježiš sa už vrátil (tajne) v roku 1914.

Mormóni.

Vznikli v roku 1830 pod vedením Josepha Smitha. Ako svätú knihu používajú Bibliu. Avšak, Kniha Mormónov sa používa ako vyššia autorita (Smith prijal obsah tejto knihy od anjela Moroniho a preložil ho z tajomných zlatých dosiek).

Učenia Mormónov: Popierajú trojicu. Popierajú božstvo Krista. Popierajú Ježišovu odvekú existenciu. Popierajú spasenie vierou. Popierajú potrebu nadprirodzeného Spasiteľa. Popierajú pád človeka (v učení Mormónov je Adam - Boh Otec). Veria v spasenie polygamiou a aj ju praktizujú.

Pri evanjelizácii týchto siekt je najdôležitejšou vecou zdôrazniť božstvo Ježiša Krista. Všetky sekty Jeho božstvo popierajú. Toto je samozrejme základný problém. Použi verše z Písma: Ján 20:28; Židom 1:8; Ján 17:5, Ján 8:51-59, Mt 14:33 a Ján 9:38, Lk 5:21-24, Mk 2:5-11, Kol. 1:16, Židom 1:3, Mt 28:18, Ján 10:30, Ján 14:9, Ján 8:58 a Mk 14:62, Izaiáš 6:1-3 s Jánom 12:41 a Izaiáš 8:13 s 1. Petra 3:15 (zvlášť pri Jehovových svedkoch).

Mal by si sa tiež zamerať na dostupnosť spasenia vierou v Ježiša. Všetky sekty propagujú nejakú formu spasenia zo skutkov. Polož otázku: "Bolo ti odpustené?" Predlož možnosť mať vzťah s Bohom. Sekty túto možnosť popierajú.

Ľudia, ktorí sú v sektách, sú veľmi podvedení. Je veľmi ťažké ich evanjelizovať. Jehovovi svedkovia a Mormóni sú dve z najväčších siekt. Sú to tiež dve zo siekt, ktoré je najťažšie evanjelizovať. Falošných učení je ešte omnoho viac (mnohé z nich sú veľmi extrémne -- napríklad, Mormóni tvrdia, že Ježiš bol polygamista).

O evanjelizácii siekt by sa toho ešte dalo oveľa viac povedať. Štúdium siekt je v skutočnosti samostatný celý kurz. Tu sme ho chceli iba vziať do úvahy ako časť všeobecnejšieho štúdia ideológií, ktoré sa odlišujú od Evanjelicálneho kresťanstva (aj keď sú často považované za "kresťanský spôsob myslenia"). Väčšinu času sme strávili štúdiom Katolíckeho náboženstva, pretože má s Evanjelicálnym kresťanstvom viac spoločného ako Svetský humanizmus alebo sekty. Možno by sme mohli povedať, že nespasení katolíci sú pre evanjelium zrelší ako praví humanisti alebo členovia siekt. V každom prípade, aby sme mohli efektívnejšie evanjelizovať ľudí s inými ideológiami, musíme im najprv porozumieť.

Islam

Istý kresťan chcel svedčiť svojmu priateľovi. Jeho priateľ bol moslim. Raz sa jeho priateľ pripravoval na modlitbu. Umyl si ruky. Umyl si ruky a tvár. Umyl si mnoho ďalších častí svojho tela. Potom kresťan povedal, "Zabudol si si umyť tú najdôležitejšiu časť." "Ktorú?" opýtal sa moslim. "Zabudol si si umyť srdce," odpovedal kresťan. Moslim povedal, "Nebud' hlúpy. Nemôžem si umyť srdce." Kresťan súhlasil, "To je pravda. To je dôvod, prečo potrebuješ Krista."

Veľké množstvo ľudí na svete sú moslimovia. Ako ich môžeme zasiahnúť? Najprv musíme pochopiť kto sú a čomu veria. A potom ich musíme podľa nášho porozumenia evanjelizovať .

Islam znamená "poddáť sa Bohu" - teda, moslim je človek, ktorý sa poddáva Bohu. Moslimovia tvoria okolo 20% sveta. 52% všetkých moslimov žije v Ázii. 28% žije na Blízkom východe a v Severnej Afrike. 13% žije v Sub-Saharskej Afrike. Okolo 6% žije v Európe a v Rusku.

2. Islam Oficiálne vznikol v roku 680 n.l. Moslimský kalendár začína v roku 622 n.l. (rok nula pre moslimov). Mohamed, zakladateľ Islamu, žil v rokoch 570-632. Mohamed prijal svoje prvé zjavenia v roku 610 a o tri roky začal verejne kázať. V roku 622 sa Mohamed presťahoval z Mekky do Mediny.

Jednou základnou vecou, v ktorú moslimovia veria je, že Mohamed je posledný veľký prorok a že je väčší ako všetci ostatní. Sväté knihy Islamu a jeho prorokov obsahujú: Tóra —Abrahám, Žalmy – Dávid, Evanjeliá – Ježiš a Korán – Mohamed. Moslimovia veria v anjelov (zlých aj dobrých). Moslimovia veria v deň súdu. Kritériom pre prijatie do neba sú dobré skutky. Ak človek urobil viac dobrých ako zlých, môže ísť do neba. Veria v deň vzkriesenia. Moslimovia veria v osud. Čokoľvek Alah rozhodne, sa musí stať. Alah je arabské slovo pre Boh. Je jedinečný, všemohúci a milosrdný ku všetkým moslimom.

Medzi základné moslimské praktiky patria vyznania viery -- "Svedčím, že okrem Alaha niet boha a že Mohamed je Alahov posol." Ďalšie moslimské praktiky sú rituálne modlitby, dávanie almužien, Ramadánsky pôst, pútnictvo do Mekky a Džihád (svätá vojna).

Evanjelizovanie moslimov

Nikodémovi, ktorý je Žid, Ježiš podáva evanjelium jedným spôsobom (Ján 3:1-21) a žene pri studni, ktorá je Samaritánkou zasa druhým spôsobom (Ján 4:7-26). Podanie sa mení podľa toho, akí ľudia sú poslucháčmi. Evanjelista musí poznať Bibliu. Musí tiež poznať svoje obecnosť. Obsah evanjelia sa nemení. Bude sa však meniť spôsob podania evanjelia. V knihe Skutkov je evanjelium podávané rôznymi spôsobmi. Podanie evanjelia musí aplikovať biblickú pravdu pre špecifické potreby a situácie tých, ktorí počujú. Spôsob svedectva Židovi bol iný ako spôsob svedectva pohanovi. V dnešnom svete by sme mohli povedať, že spôsob svedectva svetskému humanistovi bude iný ako spôsob svedectva moslimovi. Potrebujeme si premyslieť rôzne metódy evanjelizácie pre rôznych ľudí. V našej evanjelizácii potrebujeme vytvoriť mosty.

Mosty sú prostriedky, ktoré dávajú dohromady veci, ktoré sú oddelené. Budovanie mostov v evanjelizácii nevytvára falošnú jednotu. Nevyhýba sa rozdielu kvôli dobrým vzťahom. Neponúka neúplné evanjelium kvôli tomu, aby sa to tej druhej osoby nedotklo. Budovanie

mostov v evanjelizácii využíva to, čo je k dispozícii. Zameriava sa na to, čo majú tí dvaja ľudia spoločné. Žehná čomukoľvek, čomu sa žehnať dá. Stáva sa všetkým všetkým ľuďom, aby mohli byť zachránení aspoň niektorí (1. Kor. 9:22). Mosty nepodporujú synkretizmus (miešanie rôznych náboženstiev). Budovanie mostov v evanjelizácii podporuje zodpovedajúcu kontextualizáciu (umožňuje evanjeliu, aby preniklo do kultúr).

Existujú všeobecné prístupy a stanoviská, ktoré sa dajú využiť k budovaniu mostov k moslimom. C.R. Marsh je expertom na evanjelizáciu moslimov. Hovorí toto: "Začni so zábleskom pravdy, ktorý má on vo svojom náboženstve a ved' ho ďalej, aby spoznal plné zjavenie Boha."

Študuj a použi silné prvky moslimskej viery, aby si s moslimom nadviazal konverzáciu. K vyplneniu miest, ktoré chýbajú, predlož Božie kráľovstvo. Napríklad: moslim vie, že nedosahuje Božie normy. Opakovane sa modlí za odpustenie (silný prvok). Avšak, v jeho náboženstve neexistuje istota odpustenia. On môže len dúfať (miesto, ktoré chýba). Kresťan mu musí predložiť vykúpenie (Božie kráľovstvo).

Moslimská viera je monoteistická (veria v jedného Boha). Kresťanstvo je monoteistické. Túto spoločnú vieru musíme využiť. Nejednaj s moslimami ako s pohanmi alebo ateistami. Moslim má výslovný strach z Boha. Toto môže byť mostom.

Moslimovia sa nehanbia za to, v čo veria. Často sú horliví k zdieľaniu svojej viery s inými. Preto ku svedčeniu moslimom je veľa príležitostí. Oni budú obdivovať rovnakú horlivosť a otvorenosť u kresťana. Tak teda, buď smelý v evanjelizácii moslima. Zároveň preukazuj pokoru (o smelosti a pokore sa často zmýšľa, že sa navzájom vylučujú—presný opak je pravdou—keď sú skutočné, sú vždy pohromade). Posolstvo musí byť smelé (bez kompromisu). Posol je rovnako dôležitý ako posolstvo. Teda, pred moslimom je dôležité žiť život, ktorý je zhodný s tvojím posolstvom moslimovi (toto je v moslimskej kultúre zvlášť dôležité).

Vyvaruj sa súdenia Islamu. Vyhni sa tomu, aby si urážlivo hovoril o Mohamedovi. Maj postoj súcitu. Vži sa do jeho situácie. Čo keby si ty bol moslim? Hovor pravdu a nechaj pravdu, aby súdila. Hovor o pozitívach Ježiša. Nehovor o negatívach Mohameda. Hovoreníe o negatívach Mohameda moslimov iba rozruší a zatvára to dvere evanjelizácie. Hovoreníe o pozitívach Ježiša (dokonca citovanie Jána 14:6) tiež môže zatvoriť dvere, ale prinajmenšom to dá príležitosť Svätému Duchu, aby konal. C.R. Marsh hovorí, "Prezentuj opravdivé víno tak, aby ten človek mohol zatúžiť nazbierať si pre seba ovocie evanjelia."

Buď úprimný. Buď skutočný. Snaž sa hovoriť k jeho srdcu a svedomiu. Zbožný moslim bude chcieť mať teologické diskusie. Bude nevyhnutné zapojiť sa do nich na intelektuálnej úrovni. Avšak, vždy sa vráť k zameraniu na jeho potrebu Spasiteľa. Poukáž na jeho potrebu odpustenia. Jeho duch volá po ceste k odpusteniu. Apeluj na jeho potrebu. Ponúkni mu Ježiša ako Spasiteľa. Nie je dôležité, aký nábožný sa zdá byť. Aj tak potrebuje Spasiteľa.

Nadovšetko mu preukáž lásku. Zober do úvahy slová istého moslima, ktorý sa obrátil: "Potom ten Boží muž pocítil takú ľútosť nado mnou v mojej nevere a pýche, že začal plakať. Jeho slzy pre mňa urobili to, čo neurobili jeho argumenty ...roztopili moje srdce." C.R. Marsh hovorí, "V takmer každom prípade, keď sa obrátil moslim, bol najprv ovplyvnený kresťanskou láskou."

Sú aj teologické a náboženské mosty. Kvôli svetskému humanizmu na Západe nie je hovorenie o Bohu vnímané ako niečo prirodzené. V Arabskom svete je toto iné. Celý život sa točí okolo náboženského presvedčenia. Istý autor hovorí, "náboženské presvedčenie ovplyvňuje prakticky každý čin v každom okamihu života." Toto vytvára veľmi užitočný most zvaný "záujem". Pre moslimov je prirodzené hovoriť o Božích veciach. Uvedom si to a využij to vo svoj prospech. Cít sa slobodný diskutovať o náboženských veciach a ideách. Čítajte spolu Písmo.

Islam je náboženstvo, ktoré sa snaží pokryť celý život. Nekončí to v mešite (mešita je moslimské miesto uctievania). Islam preniká do všetkých oblastí života. Tu je most. Moslim dokáže pochopiť komplexnú povahu Božieho kráľovstva, ako ho Ježiš vyučoval. Oni nepovedia (ako by povedali mnohí západní kresťania), "Nemali by sme Boha zahŕňať do každej oblasti života. Pre Božie veci je čas a miesto." Ich náboženstvo hovorí, že Boh musí byť zahrnutý v každej oblasti života. A tak máme most, ktorý môžeme použiť, keď svedčíme o Božom kráľovstve. Moslim porozumie nášmu tvrdeniu, že Kresťanstvo musí byť celý spôsob života. Formálnemu západnému kresťanovi môže byť predložený verš z Prísľ. 3:6, ale moslim by nemal žiadny problém s pojmom "celý život".

Pre moslima je Ježiš kameňom úrazu. Avšak, múdry evanjelista môže použiť Ježiša ako most k zasiahnutiu moslimov. V Koráne je narodenie z panny (najdôležitejšia kniha z Islamských svätých kníh). Abdul Haqq, arabský spisovateľ, hovorí, "Z Koránu je evidentné, že vtelenie Božieho slova sa udialo skôr prostredníctvom jedinečného tvorivého zázraku, ako spôsobom prirodzeného splodenia." Korán akceptuje jedinečný spôsob, akým sa Ježiš narodil. Toto možno využiť ako most k tomu, aby sme moslima viedli, aby akceptoval, že Ježiš je jedinečná Osoba. Inak povedané, že Ježiš je Spasiteľ.

Korán nepopiera nadprirodzené Ježišove vyučovanie. Potvrďuje, že Ježiš vyhánal démonov, uzdravoval malomocných, navracal zrak slepým, navracal sluch hluchým, a kriesil ľudí z mŕtvych. Moslimovia sú veľmi zvedaví ohľadne Ježišových zázrakov. Treba ich vyzvať s historickým faktom, že uzdravoval vo svojom vlastnom mene a moci. Korán uznáva moc a autoritu v Ježišovej službe. Toto je možné použiť ako most k tomu, aby sme viedli moslima k rozpoznaní najvyššej autority a moci, ktorú Ježiš teraz má. Inak povedané, že Ježiš je Pán.

Korán nepopiera Ježišovu dokonalosť. Potvrďuje Jeho život bez hriechu. Kto bol ešte v histórii bez hriechu? Nikto. Dokonca ani Mohamed nie! Mohamed povedal, že prosí o odpustenie každý deň 70-krát. Korán hovorí o jedinečnosti a výnimočnosti Ježišovho bezhriešneho života. Toto možno využiť ako most k tomu, aby sme moslima viedli k rozpoznaní Ježišovho božstva.

K výzve moslima treba využiť Ježišovu smrť. Ježiš predpovedal svoju vlastnú smrť. Vedel kedy, ako a kde zomrie. Žiadna iná ľudská bytosť tieto veci nevie. A znova, dokonca ani Mohamed nie. Zomrel veľmi neočakávane. Korán hovorí o Ježišovom živote bez hriechu. Hovorí o Jeho smrti. Ježiš nemusel zomrieť. Toto možno využiť ako most k tomu, aby sme moslima viedli k rozpoznaní Ježiša ako Božieho Baránka. Inak povedané, rozpoznať vykúpenie.

Korán vyučuje druhý príchod Ježiša Krista. Podľa Koránu Ježiš (nie Mohamed) sa vráti na zem, aby vládol 40 rokov. Moslima treba vyzvať otázkou, "Prečo?" Prečo Ježiš? Prečo sa vráti? Korán

akceptuje návrat Krista. Toto možno použiť ako most k tomu, aby sme moslima viedli k akceptovaniu Ježiša ako sudcu.

Moslim prijíma evanjeliá ako sväté knihy. Treba ho vyzvať Ježišovými príkazmi. Ježiš tvrdil, že "nikto nepríde k Otcovi, len skrze mňa" (Ján 14:6). Povedal veci ako "Poďte ku mne" (Mat. 11:28), a "vezmi svoj kríž a nasleduj ma" (Mat. 16:24). Moslim prijíma evanjeliá. Nazýva Ježiša veľkým prorokom. Avšak neriadi sa Ježišovými príkazmi. A čo viac, neakceptuje pravdu toho, čo Ježiš hovorí. Toto nejde dohromady. Ide to proti logike. Buď bol Ježiš veľký prorok alebo bol veľký luhár. Nemôže byť oboje. Moslimov treba vyzvať faktom, že si musia vybrať. Ak je Ježiš veľký prorok, tak potom Jeho slová musia byť akceptované ako pravda. Korán akceptuje Ježiša ako veľkého proroka. Toto možno použiť ako most k tomu, aby sme moslima viedli k akceptovaniu Ježišových príkazov. A čo viac, Korán akceptuje návrat Krista. Musíme moslimov vyzvať otázkou: "Keď sa Ježiš vráti, čo povieš tomu, koho si nazval prorokom, avšak ktorého slovám si neveril?" Pripomeň svojmu moslimskému priateľovi, že Ježiš povedal, "JA SOM cesta, pravda a život" (Ján 14:6). On nepovedal, "JA PRINÁŠAM cestu, pravdu a život."

Korán sa odvoláva na Ježiša ako na Božie slovo. Toto možno využiť ako most k tomu, aby sme moslima viedli k hlbšiemu zväženiu identity Ježiša Krista. Čo je Božie slovo? Kto je Ježiš?

Na záver chceme zdôrazniť, že sa nepokúšame priateľa napádať a do niečoho tlačiť. Naším cieľom nie je vyhrať v hádke. Naším cieľom je získať človeka! Nie sme právnici, ktorí sa snažia vyhrať prípad. Sme evanjelisti, ktorí sa snažíme získať dušu!

Ako sme videli, Korán sa dá využiť ako most k evanjelizácii moslimov. Korán hovorí o Ježišovi s veľkou úctou. Korán tiež pripisuje veľmi vysokú hodnotu Biblii. Samotnú Bibliu možno využiť ako veľmi efektívny most. Mnohé správy ukazujú, že mnoho obrátených moslimov prišlo k Pánovi cez čítanie Biblie. Jedna správa opisuje prípad Afgánskeho vodcu, ktorý je vo svojej oblasti veľmi vplyvným kresťanom. Vodca hovorí svedectvo, ako mu jeden kresťan dal Bibliu a povzbudil ho, aby si ju čítal. Povzbudil ho vzhľadom na jeho už vybudovanú úctu k Písmu. Pamätaj na našu filozofiu. Žehnaj, čomu sa žehnať dá! Tu je dôležitý most k Islamu. Moslim má v úcte sväté knihy. Toto možno využiť k tomu, aby sme ho viedli k JEDINEJ svätej knihe. Kresťan si musí pamätať, že nemá urážať kultúru moslimov. Moslim by, napríklad, nikdy nepoložil Korán na zem. Drží ho alebo ho položí na drevený stojan. My by sme mali robiť to isté s našou Bibliou, aby sme posilnili most.

Modlitba sa dá tiež využiť ako most. Moslimovia sú oddaní modlitbe, ale je to systém rituálnych modlitieb. Horlivosť vychádza z pocitu povinnosti a záväzku; dlhu voči Bohu. Moslimský modlitebný systém neponúka s Bohom žiadny skutočný vzťah. Predstav im možnosť mať s Bohom spoločenstvo v modlitbe prostredníctvom Ježiša Krista.

Domorodý výcvik (výcvik krajanov, aby mohli evanjelizovať a v učeníctve viesť ľudí z ich vlastnej kultúry) je tým najefektívnejším dlhodobým mostom! Taký človek už pozná kultúru a náboženský systém! Študent by sa mal školiť vo svojej vlastnej lokalite, ak je to možné. Študent by sa mal školiť vo svojom vlastnom jazyku, ak je to možné. Jazyk rýchlo preniká k srdcu. Jazyk moslimov (Arabčina) má určité kľúčové slová, ktoré sa treba naučiť a správne ich používať.

Ako most možno využiť rodinu. V moslimskej kultúre je rodina veľmi silná a vplyvná. Náboženstvo vlastne uplatňuje svoju autoritu nad jednotlivcom cez rodinu. Rodina a náboženstvo sa navzájom posilňujú ako súčasť arabskej spoločnosti. V minulosti misionári nemali úspech, pretože sa zameriavali iba na jednotlivcov. Pozitívny vplyv rodiny treba využiť ako most. Z hľadiska kultúry sa jedinec môže zapájať do väčších skupín iba cez spoločenské kontakty svojej rodiny. Teda treba praktizovať evanjelizáciu celých rodín. Moslimovia často prichádzajú k Pánovi v rodinách.

Ako dôležitý most možno využiť pohostinnosť. V moslimskej kultúre je pohostinnosť mimoriadne dôležitá. Je to vysoko uznávaná vlastnosť. Tu je veľmi prirodzený most ku kresťanstvu. Nová zmluva zdôrazňuje pohostinnosť ako kresťanskú vlastnosť (Rim. 12:13; 1. Tim. 3:2; Tít. 1:8; 1. Pet. 4:9).

Návštevy a prijímanie návštev môže viesť k silnému priateľstvu a k mnohým príležitostiam ku zdieľaniu viery.

"Svedectvo" je mostom. Ako sme sa už dozvedeli, jednou z hlavných praktík moslimskej viery je to, čo sa nazýva svedectvo. Moslim bude s presvedčením opakovať, "Svedčím, že okrem Alaha niet boha a že Mohamed je Alahov posol." V tejto praktike nie je žiadny záväzok k zmene v morálnom živote moslima. Teda svedectvo kresťana musí zdôrazňovať zmenu v morálnom živote, ktorá je dostupná v Kristovi. Naše svedectvo je, že sme znovuzrodení. Sme nové stvorenia (Ján 3:3; 2. Kor 5:17). Mostom je, že naše vlastné životy budú apelovať na moslimov pocit neschopnosti sa zmeniť. Možno skoro zistí, že to, čo mu chýba, je to, čo Kristus ponúka.

Pocitované potreby sú mostami (zvlášť u ľudových moslimov). Jednou pocitovanou potrebou je vzťah s Bohom. Islam hlása: "Boh nie je nič z toho, čo si tvoja myseľ vie predstaviť." A predsa, každá ľudská bytosť má potrebu poznať Boha. Napríklad, ľudoví moslimovia (obľúbená forma Islamu, ktorá je viac mystická) sú známi tým, že sa snažia prísť do kontaktu s Bohom prostredníctvom opakovania "Ó Bože" 20 000-krát počas doby 3 dní. Túto horlivú snahu byť v spoločenstve s Bohom musíme využiť ako most. Pocitovaná potreba je most. Ježiš čaká na druhej strane, aby sa o túto potrebu postaral.

Strach z neznámeho je druhou pocitovanou potrebou. Veľa moslimov (zvlášť ľudových moslimov) má strach z neznámeho. Napríklad, moslim môže mať veľký strach z budúcnosti. Ich odpoveďou na tento strach je uctievanie anjelov, veštenie a viera v osud. Moslima možno evanjelizovať cez ponuku skutočného riešenia v Kristovi. V Kristovi už existuje budúcnosť (Ef. 2:10). Teda, byť v Kristovi znamená nemať strach z budúcnosti (skúmaj Žid. 2:15 s Fil. 1:21; Rim. 6:6-11; 1. Jána 5:13). Musíme moslimovi ukázať, ako môže byť skutočný, osobný, na vzťah zameraný Ježiš vodcom. On môže byť naším ochrancom. On môže zabezpečiť osobnú bezpečnosť, ktorá nahradí ich strach. Osloviť pocitovanú potrebu so súcitom znamená vybudovať most k lieku. Tým liekom je Ježiš.

Ďalšou pocitovanou potrebou je potreba spoločenstva. Mostom je kresťanský koncept Božej rodiny a Božej domácnosti. Pocitovanou potrebou je potreba ochrany pred zlým pohľadom a pred zlými duchmi. Mostom je Ježišova moc nad démonmi. Potreba slobody od chorôb je pocitovanou potrebou. Mostom je uzdravujúca Ježišova moc. Je tu aj potreba prostredníka medzi Bohom a človekom. Tým mostom je Ježiš! (1. Tim. 2:5).

Evanjelizácia cez pocitované potreby vyžaduje čas. Je potrebná trpezlivosť. Musíme byť dostatočne trpezliví, aby sme vybudovali most. Potom môžeme po ňom prejsť. Ak nie sme trpezliví, môžeme sa pokúšať na druhú stranu preplávať. Niekedy sme úspešní. Ale veľakrát sa utopíme v búrlivých vodách, ktoré môže preklenúť iba dobre postavený most. Prístup pocitovanej potreby môže vyžadovať viac času, ale má určité výhody. Posolstvo je predkladané postupne, nedochádza k hádkam a kresťanstvo je relevantnejšie a praktickejšie.

Most nie je konečným cieľom. Nikto nevybuduje most a nenechá ho potom tam len tak. Mosty sa stavajú na prechod. Pociťované potreby sú rozpoznávané za účelom rozpoznania večných potrieb. Teologické a náboženské mosty sú budované, aby mohlo byť prezentované pravdivé teologické a náboženské porozumenie. Možno najdôležitejší most, ktorý treba vybudovať, sa týka nášho vlastného vnímania toho, kým moslim je. Keď o nich prestaneme rozmýšľať ako o krutých, bezcitných vrahoch a začneme ich vidieť ako stratené duše, ktoré hľadajú Boha, potom ich uvidíme ako ich vidí Ježiš a budeme schopní viesť ich k Nemu! Keď o nich prestaneme jednoducho rozmýšľať ako o moslimoch a začneme ich vidieť ako ľudské bytosti, ktoré sú ako my a potrebujú Spasiteľa, potom ich uvidíme, ako ich vidí Ježiš a budeme schopní viesť ich k Nemu!